

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Som Foraars-Solen mild og blid

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Som Foraars-Solen mild og blid", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid67978/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 3 O Kiærlighedens Kraft! indgyd
Os Helgen-Livets høie Fryd,
Saa vi glade vandre
Med vor Drot hin fine,
Elskende hverandre,
Som Han elsker Sine!
Hjelpe os Gud!
- 4 O Tals-Mand! lad os finde Trøst,
Som Barnet ved sin Moders Bryst,
I din søde Stemme,
Saa al vor Elende
Smilende vi glemme,
Over salig Ende!
Hjelpe os Gud!
- 5 Ja, Sandheds Aand! sværg du os paa,
At vi er af Gud Faders Smaa!
Da er Sorgen slukket,
Da er Perlen fundet,
Paradis oplukket,
Døden overvundet!
Hjelpe os Gud!

No. 31. *)

- 1 Som Foraars-Solen mild og blid,
Vor Trøster-Mand fra Arilds-Tid,
Naar tit vi faldt i Fiende-Haand,
Du løfted Aag, Du løste Baand,
Saa brat sig Bladet vendte!
- 2 Ja, Herre! Du var from og god,
Du skjulde Brøst og Synd forlod,

*) Efter den 35de Davids-Psalme.

Du dæmped selv din Vredes Ild,
Din Varme blev som Solens mild,
Saa brat sig Bladet vendte!

3 Som godt Du har begyndt, bliv ved!
Vor Frelser-Mand! giv os din Fred!
Vær dog ei vreed fra Slægt til Slægt!
Lad Miskundhed faae Over-Vægt,
Saa brat sig Bladet vender!

4 Tilgiv os, som en gammel Ven,
Og gør os levende igien!
Lad Folket dit med Fryd paany
Lovsyngte dig i høien Sky,
For brat sig Bladet vendte!

5 Ja, fri og frels os, Herre kjær!
Beviis, Du er vor Tillid værd!
Lad høres det i allen Stad,
Hvor Du dit Folk gjør sjæleglad,
Naar brat sig Bladet vender!

6 Nu tyst! lad ret os lytte til!
Thi Herren med os tale vil;
Ja, til sin hele Menighed,
Med Hjerte-Rum, Han taler Fred,
Saa brat sig Bladet vender!

7 Ja, nu Hans Salighed er nær
Det Hjerte-Folk, som har Ham kjær;
For Skammen skjulde os som Vand,
Skal Æren bølge i vort Land,
Naar brat sig Bladet vender!

8 O *Sandhed!* hvor det klinger sødt!
Til *Naaden* siger du: velmødt!

Retfærdighed da kysser *Fred*,
Saa Hjerter smelte maae derved,
Mens brat sig Bladet vender!

9 *Retfærdighed* fra Himmerig
Sig bukker dybt og yndelig,
For Sandhed af det mindste Frø
Sig skyder op paa Verdens Øe,
Naar brat sig Bladet vender!

10 Ja, med vor Herre stiger ned
Til Jorden Guds *Retfærdighed*,
Da blomstrer Haab, da voxer Trøst,
Og vi faae en velsignet Høst,
Naar brat sig Bladet vender!

No. 32. *)

1 Herren, Han sagde til Herre min:
Thron ved min Side i Høihed din,
Mens Jeg lægger Dig under Fod
Hver en Jette, Dig staaer imod!
For Du er Mig kjær over Alle.

2 Spiret af Zion, det er Dig bragt,
Thron mellem Fienderne uforsagt!
Stor er Du paa din Kraftes Dag,
Vidner mine gjør klar din Sag,
For Du er Mig kjær over Alle.

3 Svoret Jeg har, og gjør ei det om:
Evigt er og dit *Præstedom*;
Morgen-Stjernen er gammel nu,
Før den skabdes, dog født er Du,
Saa Du er Mig kjær over Alle.

*) Efter den 84de *Dauids-Psalme*.
(Skal være den 110de *Dauids-Psalme*. U. A.)